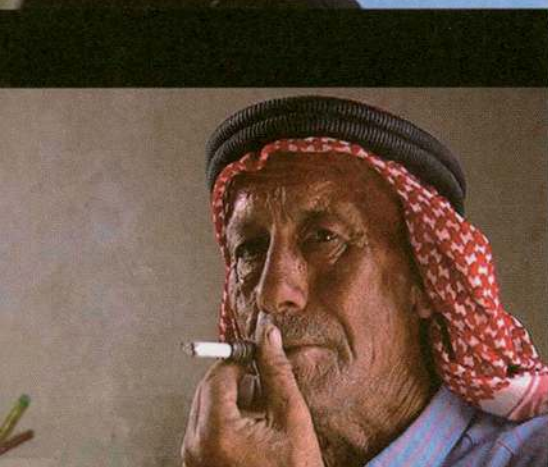
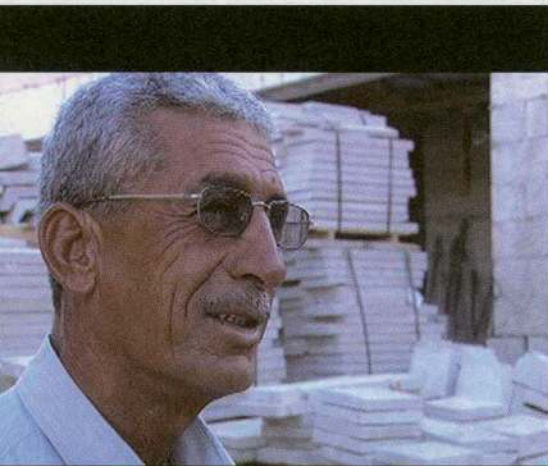

Ciutats, territoris, fronteres. Aspectes del cinema d'Amos Gitai

Programa de cinema
Els dimecres, del 30 d'abril al 9 de juliol,
(excepte el 18 de juny i el 2 de juliol),
a les 19.30 h

PRESENTACIÓ

Amos Gitai (Haifa, 1950), cineasta que viu entre Israel, França i els Estats Units, ha produït més de quaranta pel·lícules, entre documentals i ficció, en les quals reflexiona sobre els estrats de la història de l'Orient Mitjà i el futur de l'Israel modern, en què inclou la seva experiència personal a través de temes com ara la casa, l'exili, la religió, el control social i la utopia. Amb aquest programa es vol aprofundir en aspectes característics del seu treball; per fer-ho, s'han triat pel·lícules que tenen com a punt de partida la utilització del lloc geogràfic com a microcosmos social i polític. La trama se situa en espais concrets: ciutats, territoris o fronteres que es converteixen en protagonistes de la narració. Un model reduït, un espectre geogràfic i humà molt limitat, es converteix en la metàfora d'una realitat més àmplia. Gitai aposta per un procés de producció extremadament ràpid, de vegades amb rodatges de només deu dies. Això li permet assajar una estètica molt ambiciosa, que considera el cinema com a element de resistència o com a contrapès simbòlic enfront el poder mediàtic que contamina el món amb imatges de propaganda, fabricades per a l'ús exclusiu

dels mitjans de comunicació internacionals. Un altre dels aspectes inherents al programa és la reflexió sobre la condició del cinema com a ficció o documental, formats que Gitai utilitza per abordar diferents plantejaments per a un mateix conflicte. En les obres de ficció els esdeveniments prenen una elevada càrrega simbòlica, per tal de preservar als personatges i al relat; en els documentals, la imatge dialoga amb la realitat del moment. Aquesta necessitat de fugir d'una representació de la realitat única i incontrovertible també es fa palesa en la idea de trilogia. El programa n'aplega tres: *House*, *Wadi* i la *Trilogia de les ciutats*, que representen trenta-cinc anys de feina. L'ús del documental en Gitai persegueix objectius diversos vinculats a l'experiència del temps. D'una banda, com passa en la seva primera trilogia al voltant de la casa, el documental es fa servir com un procediment que consisteix a rastrejar els passos, allò que el temps ha omès, les empremtes del que ha canviat i les marques del que encara queda. Aquest mateix mecanisme, tanmateix, aconsegueix resultats diferents en la trilogia de *Wadi*. Segons el crític Jean Michel Frodon,

«el temps, a Israel, és un material estratègic, gairebé un secret militar. Per a la ment, amb les seves conseqüències polítiques, sembla que tot passi en un espai de temps condensat, sense que hi hagi cap necessitat de conèixer ni el passat ni el futur, com si el "jove estat" hagués nascut ahir i cada moment inventés el seu propi model ideològic». Aquesta afirmació és una evidència en un entorn animat per fantasies de control, de conquesta. En aquest sentit, enregistrar la durada del temps, cara a cara amb els protagonistes d'una realitat concreta, es pot considerar l'opció crítica més radical. Gitai ofereix, des de la llibertat de la seva condició de testimoni, una mirada subjectiva sobre una regió on no hi ha tradició cinematogràfica. L'última sessió s'ha reservat a dues pel·lícules històriques que donen una visió precisa del que va ser la zona en els inicis de l'estat d'Israel: *Description d'un combat* (1960), de Chris Marker, i *Sopralluoghi in Palestina (Il vangelo secondo Mateo)* (1964), de Pier Paolo Pasolini, visions del temps, que també rememoren les pel·lícules de Gitai, sobre els mateixos temes.

PROGRAMA DE CINEMA

30 d'abril

Projecció HOUSE

1980, 51', documental
Aquest primer migmetratge, clau en la filmografia d'Amos Gitai, narra la història d'una casa en el Jerusalem occidental, abandonada durant la guerra del 1948 pel seu propietari, un metge palestí, i dels seus ocupants posteriors. La pel·lícula, censurada per la televisió israeliana, analitza els canvis socials des de la creació de l'estat d'Israel fins al 1980.

Trobada
AMOS GITAI I
MARIE-JOSÉ SANSELME
(guionista de les pel·lícules de Gitai des del 1997)

7 de maig

A HOUSE IN JERUSALEM

1998, 87', documental
Al cap de 18 anys de *House*, Amos Gitai torna al mateix escenari per observar les transformacions que hi ha hagut a la zona, els seus nous habitants, jueus de classe mitjana i les relacions de veïnatge. Gitai treballa com un arqueòleg, que mostra, al darrere de múltiples capes, un complex laberint de destins.

14 de maig

NEWS FROM HOME/NEWS FROM HOUSE

2006, 97', documental
Aquesta pel·lícula conclou la primera trilogia de Gitai al cap de 25 anys. La casa ja no és el microcosmos que era 25 anys enrere; els seus habitants s'han dispersat i l'espai públic ha desaparegut. Tot i així, el lloc es manté com a símbol emocional i psíquic de la situació israeliana i palestina. Amos Gitai visita a Amman els membres dispersos de la família Dajani, els primers propietaris de la casa, on ara hi troba uns obrers àrabs que es dediquen a reformar els edificis dels israelians.

Informació

Auditori MACBA (Pl. Joan Corominas, s/n)
Preu d'una sessió: 2 € / Abonament: 15 €
Amics del MACBA: gratuït
Places limitades / programespublics@macba.es
Tel: 93 481 33 58 / www.macba.es

Projeccions, els dimecres a les 19.30 h

21 de maig

WADI, (1981-1991)

97', documental
Aquesta és la segona pel·lícula de la trilogia sobre la regió de Wadi a l'est de Haifa, on hi ha el wadi Rushmieh, un congost que als anys vuitanta es va convertir en un enclavament de fràgil convivència entre immigrants procedents de l'Europa de l'est, supervivents de camps de concentració i immigrants àrabs expulsats de les seves terres. Deu anys després de *Wadi* (1981), documental en què Gitai examinava les complexes relacions personals de diverses parelles jueves, àrabs i mixtes, els protagonistes hi continuen vivint. Amb tot, les condicions de vida han empitjorat i hi han arribat nous immigrants de Rússia. Les circumstàncies i les històries individuals serveixen per reflectir tant la situació política i social de la regió com el seu deteriorament imparable.

28 de maig

WADI GRAND CANYON

2001, 90', documental
Al cap de vint anys, Gitai completa aquesta segona trilogia amb una nova visita a Wadi. La zona ha estat gairebé del tot destruïda pels especuladors immobiliaris. Dels tres grups de persones en què se centrava l'argument de la pel·lícula, només en queden en Iussuf i la seva esposa Isha, supervivents heroics d'un lloc dominat per un enorme centre comercial construït al cim del wadi; la terra promesa ha quedat reduïda a estereotip.

4 de juny

DEVARIM

1995, 110', ficció
Aquesta pel·lícula, situada a Tel Aviv, és la primera de la trilogia de les ciutats que es completa amb *Yom Yom* -situada a Haifa- i *Kadosh*, a Jerusalem. *Devarim* descriu el desarrelament espiritual de tres homes d'edats compreses entre els trenta i els quaranta anys, en un moment d'agitació i caos a la ciutat creada pels pioners jueus el 1909. Es tracta d'una pel·lícula sobre el descens d'una generació que rebutja el seu propi llegat.

Organitza

Museu d'Art Contemporani de Barcelona
Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
Tel: 93 481 33 58
www.macba.es

Auditori MACBA

11 de juny

YOM YOM

1998, 97', ficció
Yom Yom retrata un moment de confusió moral i política a Haifa, que avui ens pot semblar gairebé idil·lic. La pel·lícula s'estructura en una sèrie d'escenes en què es desenvolupen els dilemes quotidians de la vida familiar de Moshe, un home de quaranta anys, fill de pare musulmà i mare jueva, a qui la dona és infidel. La ciutat de Haifa de les darreries dels noranta, coneguda fins llavors per la convivència pacífica entre musulmans i jueus, serveix per dibuixar un retrat fosc de les tipologies de la societat israeliana.

25 de juny

KADOSH

1999, 110', ficció
Kadosh (sagrat) descriu la vida quotidiana d'un barri ultraortodox de Jerusalem, amb el patiment i les possibles reaccions que aquest suscita en els membres d'una parella que consagra la seva vida a la religió i que té una cultura que els impedeix expressar el dolor personal.

9 de juliol

DESCRIPTION D'UN COMBAT

Chris Marker, 1960, 60'
Sopralluoghi in Palestina (IL VANGELO SECONDO MATEO)
Pier Paolo Pasolini, 1964, 55'
La pel·lícula de Marker mostra la vida col·lectiva en un kibbutz en els anys posteriors a la creació d'Israel. *Sopralluoghi in Palestina*, el diari filmat per Pasolini a la recerca de localitzacions per al seu *Evangelí segons sant Mateu*, per la seva banda, ofereix una reflexió sobre la zona: sobre la pervivència dels atavismes, representada en la forma de vida dels palestins enfront de la societat moderna israeliana.

Programa subjecte a canvis d'última hora.
Les pel·lícules es projectaran en l'idioma original
subtitulat al castellà o català.

Patrocinadors de comunicació

LA VANGUARDIA iCat fm

Amb el suport de

NOVA CIUTAT VELLA

maumau
www.maumau.com